

(Teremin se vrátí a ona ho obejmě. Klidně by to mohlo být naposledy. Teremin odejde. Vejde Goldberg.)
Goldberg: Máte štěstí, Kateřino. Od úterka se uvolní to velké apartmá ve třetím patře. Do té doby můžete bydlet tady v ložnici, tereminy přesuneme do vedlejšího pokoje...
Kateřina: Goldbergu, buďte tak hodný a zjistěte mi, kdy vyplouvá nejbližší loď do Leningradu.
Goldberg: Ale proč? Od úterka se uvolní to veliké apartmá...
Kateřina: Víte, proč jsem nesměla přijet to Ameriky?
Goldberg: Myslel jsem, že studujete medicínu.
Kateřina: Musela jsem zůstat v Rusku, aby měli záruku, že se Teremin vrátí. On je pro Rusko nesmírně cenný člověk a Amerika je země mnoha pokusů.
Goldberg: Prostě jsem byla taková pojistka.
Goldberg: To je ponižující.
Kateřina: Taková jsou pravidla.
Goldberg: Ale teď jste tady.
Kateřina: Ano. A víte proč? Můj manžel už mě nemiluje. Už mu na mně nezáleží. Proto není důvod dít mě dít v Rusku.
Goldberg: To je nesmysl, Kateřino.
Kateřina: Poznala jsem mu to z očí.
Goldberg: Včera jsme trochu pili... oslavovali jsme koncert.
Kateřina: Tím to není.
Goldberg: Ale ano, oslavovali jsme. *(Pauza.)* I kdyby si ruská policie něco takového myslela, tak není důvod, abyste si to myslela vy.
Kateřina: Ale vy ho neznáte. On je velice pragmatický člověk, dalo by se říct tvrdý. I k sobě. Když je třeba, dokáže v sobě zadusit i lásku. Ve jménu něčeho, co on sám staví nad ni. Například vědecko-technický pokrok. Byl byste tedy tak laskavý a zjistil mi, kdy vyplouvá další loď do Leningradu? Děkuji.
(Kateřina odejde... Vejde Teremin. Asi vše slyšel.)
Teremin: To, co říká Kateřina, je nesmysl.
Goldberg: Víš to jistě?
Teremin: A i kdyby. Kdo by jim řekl, že už ji nemiluju?
Goldberg: Ty sám.
Teremin: Nikdy jsem o Kateřině nemluvil.
Goldberg: No právě. Za poslední dva roky jsi ji nenapsal jediný dopis.

Teremin: Měl jsem moc práce.
Goldberg: Jistě. Nic ti nevyčítám.
Teremin: Goldbergu, já si nemůžu dovolit být závislý na ženách.
Goldberg: Měl jsi ji to říct.
Teremin: Jistě. Ale mysl jsem, že ji za mnou nikdy nepustí.
Goldberg: A až se vrátím do Ruska, že se to nějak vyřeší.
Goldberg: Budu jí dávat peníze. Najdeme ji být. Nějakou práci.
Goldberg: To znamená, že já ji mám najít práci.
Goldberg: Já ji mám najít práci.
Teremin: Jsi můj manažer.
Goldberg: Tohle není obchodní záležitost.
Teremin: A přítel.
Goldberg: Vlastně jsem ti chtěl původně dneska přinést dobrou zprávu. RCA podepsala smlouvu na sériovou výrobu tereminů.
Teremin: No vidíš.
(Odejde Goldberg.)
Vejde moderátor. Jsme v rádiu.
Moderátor: Dobrý večer, dámy a pánové, vážení posluchači. Billy Watts na stanici WZY. Dnes v noci je mým hostem ve studiu Lev Sergejevič Teremin. Přijel k nám z Ruska a někteří z vás ho možná znáte z plakátů a karikatur, které se poslední dobou objevily v novinách tady v Americe. Každopádně vzbudil v New Yorku pořádný rozruch. Dobrý večer.
Teremin: Dobrý večer.
Moderátor: Naším úkolem je veřejnosti přiblížit váš hudební nástroj – tereminvox. Já jen prozradím, že to je jediný nekontaktní hudební nástroj na světě, a hraje se na něj tak, že zvuk se stahuje dalo by se říct přímo z éteru, nemám pravdu?
Teremin: Přibližně.
Moderátor: Tento nástroj začne brzy vyrábět firma RCA. Viktor a příští měsíc by se měl objevit na pultech. Já tady už jeden prototyp mám – musím přiznat, že to je velice neobyklý hudební nástroj, ale nebudu prozrazovat víc, nechám mluvit vás.
Teremin: Jde o experiment. Ale jestli vyjde, mohlo by to znamenat změnu v celkovém chápání hudby.
Moderátor: V jakém smyslu?